

JATAKK - MONOLOG

Av Ingeborg Eliassen

NORGE I DAG. PASIENTROM, SYKEHUS, DAG.

En eldre kvinne ligger i respirator. En yngre kvinne sitter ved senga. Lyd fra instrumentene som holder liv i pasienten. Lyder fra korridoren. Ellers skjer ikke noe annet enn at den middelaldrende kvinnen snakker.

DEN YNGRE KVINNEN

Du e kanskje ute på myra di og plukke molte en fin ettermiddag og det e sommar.

Og

Æ vet jo ikkje kor du e nu

om du e her

eller en anna plass. Men æ håpe det e sommar og fint der du e, at du e på elva i båten, nedover kanskje, at elva bær nedover og at du bare styre med åran, kanskje sånn som når æ satt baki og laga spor med hendern i vatnet og du sa at æ ikkje måtte ramle uti og du styrte.

Æ vet jo ikkje kor du e, om du e her eller

æ vet jo ikkje det

Du må ikkje tenke på oss. Vi skal klare det. Det e du som har ondt. Vi har snakka om det

attee

at vi egentlig har vært

vi bestandig har vært egoistisk, at du bestandig har tenkt på oss. Først og fremst. Ja det e ikkje rett. Det e ikkje rett.

Du har det ikkje

Ja, vi ser jo at du har det ikkje godt. Og nu må vi kunne hjelpe dæ sånn som du bestandig har hjelpt oss, stilt opp for oss. Det e

Det e litt sårt, å se, nu at du ikkje kan snakke.

Og

ikkje kan gje nån signala

men eee

Vi føle det på oss. Vi kjenne det. At vest du hadde kunna

Vest du hadde kunna sagt nåkka, så ville du ha bedt oss om det her. Det e ikkje nå lett for oss. Vi har vært gjennom mange, mange runda.

Og

Eee

Ja

Vi ser jo at du har jo ikkje nåkke

Det e ikkje nå meiningsfylt liv det her.

Eee.

Ja. Jo jo jo. Det e tungt, selvfølgelig.

Men eee

Det. Ja. Det kommer en sykepleier. Og tar

eee, slår av

vi skjønne at du ber om det når du ser på oss. Det blikket som du ser på oss med

Takk for alt mor. Sku hilse så mye fra de andre. Vi skjønne at du

Vi regne nu bare med at

Sånn som vi kjenne dæ, at du syns at du e ei belastning, men vi kan nu ikkje gjøre nå med at du tenke sånn.

Ja. Vi tenkte nu i alle fall at du tenke sånn

Eee

Det, det

sku vi ønske at du ikkje gjorde det

Men det

Vi regne med at du tenke det. Sånn som vi kjenne dæ da. Men eee. Men eee. Ja. Kjære dæ, sånn må du ikkje tenke, at du har vært tel ei belastning, kjære dæ, snarare tvert imot. Hvest vi tenke på den tida vi har hatt omsorg for dæ, ja det e nu mars, april, mai, juni, fire måna. Og så har du fødd oss og oppdradd oss. Det e jo ingen ting i sammenligning. Så det må du

Det skal du ikkje ha dårlig samvittighet for. Og det e nu bare en grunn tel at

Ja det

e for din del

nu har vi

nu syns vi at du har stilt opp for oss bestandig i alle sammenhenga. Alle sammen
og eee. Ja
nu eee, nu e det bare sånn at det e, det e vårres tur tel å still opp for dæ. Og vi eee
Ja, vi har diskuterte en del. Og det va ikkje like lett for alle. Og vi har

vi skjønne at du vil at

eee. Blikket

at

Ja

nu ska vi slå av instrumentan

Takk

for alt.